

Nekrológ Ámon Ottó tanár úr gyászmiséjén
Szent Imre Plébániatemplom, 2020. augusztus 18.
Kovács Gábor

Tisztelendő plébános úr, tisztelt gyászoló család, barátok, ismerősök, tanártársak, öregdiákok! Kovács Gábor vagyok, a szomszédos iskolaépületben 1948 és 1997 között József Attila Gimnázium néven működött alma mater öregdiákja, akinek megadatott, hogy 1978 és 1997 között tizenkilenc tanévet tanárként szolgálhattam a megszentelt falak között. Mint ilyen, Ámon Ottó tanár úr tanártársa voltam 17 tanéven át. A Tanár úr életének ennél hosszabb idejét, egy teljes negyedszázadot töltött el neveléssel és tanítással a klasszikus József Attila Gimnáziumban 1970 és 1995 között.

A Tanár úr egyenesen a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumból érkezett matematikát tanítani a Villányi úti scholába. 1970-ben a kommunista diktatúra rendszerében ugyan már nem akasztották fel az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc harcosait, de az elnyomással szembeni megnyilatkozásokat hosszú börtönökkel büntették. A tanév nagy iskolai ünnepélyei az oroszországi bolsevik hatalomátvétel évfordulójához és Magyarország teljes szovjet katonai megszállásához kapcsolódtak. Sass József tanár úr kénytelen volt arról énekelteni az iskolai énekkart, hogy *szabad köztársaságok forrtak szövetségbe a Szovjetunióban*, illetve hogy *rabszolgahad indul meg, hogy a múltat végképp eltörölje*. Ámon Ottó tanár úrnak nem lehetett könnyű megélni ezt. Ő nyilvánvalóan magával hozta azt a lelkeséget, szakmai felkészültséget, amit kilenc és fél tanéven át a Szent Márton-hegyi, valamint a győri bencés gimnáziumban átélt és elsajátított. Ezt vitte tovább világi tanárként a felejthetetlen és megismételhetetlen klasszikus József Attila Gimnáziumban.

Négy igazgató, dr. Divinyi Mihály, dr. Hegedűs Ferenc, dr. Palotás János és dr. Párdányi Miklós idején szolgálta a magyar oktatás- és nevelésügyet, a hazát, az iskolát és diákjait a Villányi úti iskolában. A JAG Almanach szerint három alkalommal, 1970 és 1974 között az I jelű, 1974-től 1978-ig a G jelű, valamint 1978 és 1982 között az E osztályban volt osztályfőnök.

Legendásan igényes pedagógus volt. Diákjainak keményen meg kellett dolgozniuk az osztályzatokért. Ebből is következően a klasszikus József Attila Gimnáziumba került tehetséges diákok közül különösen azok éltek nagyon az óráin, akik az átlagnál nagyobb affinitással rendelkeztek az algebrához, a függvényekhez, a geometriához, a valószínűesszámtáshoz. Az első, 1979 – 1983 közötti osztályom egyik kiemelkedő képességű diákja a következőket írta az elmúlt napokban, amikor megosztottam az osztályommal a Tanár úr elhunytának hírért:

„... nem ismertem Rajta kívül olyan tanárt, és embert, aki ilyen precizitással, türelemmel, és empátiával valóban végigharcolta az életét a tanári pályán, mint Ő. Kedvenc tanárom volt a középiskolában, miatta szeretem és tartom fontosnak a matematikát a mai napig is, és képezi építészemnékként az életem részét. Mindig volt ideje ránk, diákokra, és mindig kaptunk még egy esélyt, ha kicsit megbicsaklottunk is. Mély szeretettel töltöttük az érettségi találkozón is Vele az időnket, ahol olyan tapasztalattal és rálátással beszélgettünk már felnőtten is az „élet” dolgairól, ami mély bölcsességéről, és emberismeretéről tett tanúbizonyságot. Köszönöm, hogy többszáz magammal a diákja lehettem, emléke örökre a szívemben él, nyugodjék békében.

Diákjait matematika versenyekre, országos tanulmányi megmérettetésekre készítette fel. Magától értetődő volt, hogy a legtehetségesebbek folyamatosan feladatokat kaptak a Középiskolai Matematikai Lapok gyakorlataiból.

A Tanár úr részese volt az általam a *József Attila Gimnázium aranykorának* nevezett, 1976 és 1992 közötti bő másfél évtizedes időszaknak. Ez a kommunista diktatúra, ezen belül a Kádár-rendszer gazdasági hanyatlásának és kimúlásának, illetve a politikai fordulatnak a kora volt. A dr. Palotás János igazgatta intézmény történetének azonban kétségtelenül a legragyogóbb periódusa.

Iskolánkban magas színvonalú nevelői- és oktatói munkával, békében dolgoztak egymás mellett keresztények, világnézetiileg közömbösök és materialisták. Igazi szabadelvű iskola volt alma materünk. Megengedem magamnak a feltételezést, hogy ezek az évek jelentették Ámon Ottó tanár úr szakmai pályafutásának a delelőjét is.

Sok személyes emlék fűz a Tanár úrhoz. Kezdő, tapasztalatlan osztályfőnök voltam 1979-ben. Osztályom matematika tanáraként teljesen egyenrangúan kezelt, véleményemet tiszteletben tartotta, példájával, a neveléshez és a tanításhoz való viszonyával igyekezett meggyőzni és nem verbálisan, életkorára, tapasztalataira hivatkozva. Az első négy év után már ritkábban adódott alkalom, hogy ugyanabban az osztályban tanítsunk. Figyelemre méltó volt, ha iskolai értekezleteken véleményt mondott, nyilvánosan állást foglalt.

Azután is, hogy 1995-ben a közeli, Kaffka Margit Gimnáziumba ment tanítani, amely egy év múlva ismét katolikus fenntartású Szent Margit Gimnázium lett, megőrizte személyes kapcsolatait a klasszikus József Attila Gimnáziummal. Eljött minden olyan összejövetelre, rendezvényre, ahol az 1997 után szétszórátott tantestület összegyűlt.

Másfél esztendeje szeretnénk elérni, hogy alma materünk épületében, arra méltó helyen, emléktábla örökíthesse meg azt a nemes harcot, amit a klasszikus József Attila Gimnáziumban sok-sok pedagógus folytatott azért, hogy az államosított iskolában is megőrződjön a nemzeti és keresztény gondolat. A jelenlegi fenntartó ettől egyelőre elzárkózik. Ámon Ottó tanár úr nézetei is elismerésre kerülnének, ha az ő küzdelmeire is emlékező tábla felkerülne iskolánk bejáratának közelébe. Köszönöm, köszönjük, amit Ámon Ottó tanár úrtól emberségben, szakmai igényességben, az iskolához való hűségben kaptunk. Emlékét szeretettel megőrizzük. Isten nyugosztalja!

Emlékezés Ámon Ottó tanár úrra
Szent Imre Plébániatemplom, 2020. augusztus 18.
Fodor László

Tisztelt Gyászoló Család! Gyászoló Gyülekezet!

Ámon Ottó tanár úr elvesztése feletti gyász és fájdalom után a hála és a köszönet hangján szeretnénk megemlékezni.

Néhány nap híján 50 évre nyúlik vissza az ismeretségünk, amelyet jó szívvel merek barátságnak is nevezni. Ötven éve megilletődve, az új helytől, a gimnáziumi követelményektől kissé tartva léptünk be a szomszédos József Attila Gimnázium I/i osztályába, ahol a katedrán az osztályfőnök, egy középkorú, mosolygós, középkorú tanár, Ámon Ottó, fogadott bennünket meleg dunántúli szavakkal. Akkor nem tudtuk, hogy ő is új helyzet előtt áll, neki is kihívást jelentett a gimnázium, hisz Pannonhalma ezeréves védőfalai közül kikerülve egy nagyváros, a bencés gimnázium diákjaihoz képest jóval vegyesebb összetételű diákseregével szembesül.

Nagyon szép négy esztendőt töltöttünk együtt a gimnáziumban, amelyet a kölcsönös szeretet, tisztelet és megértés jegyében, ahol a nehezebb pillanatok feszültségét jól oldotta fel a humor. Kölcsönösen hatottunk is egymásra, mély nyomot hagyott rajtunk a Tanár Úr tanítása, nevelése, de mi is alakítottuk a Tanár Urat, miképp a malomkő is kopik nem csak a búzaszem héja. Voltak nehézségek is, ezek alkalmával mutatkozott meg, hogy Ámon Ottó civil tanárként is pap maradt. Isten arcmását látva minden tanítványban, végtelen megértéssel volt, a diákokat egyéniségekként, és nem a szaktárgyi teljesítmény alapján ítélte meg. Az osztállyal az érettségi után is folyamatosan megmaradt a kapcsolata, az utóbbi években már évente megtartott osztálytalálkozóknak rendszeres résztvevője volt. Kapcsolatunk is egyre barátságosabbá vált, a köztünk lévő különbség matematikailag megmagyarázhatatlan módon csökkent, így a Tanár Úrból Ottó, a magázásból tegezés lett.

A hála és a köszönet tükröződik a halálhírére az iskolai facebookon megjelent üzenetekben, ismétlődően említik az egykori diákok, hogy a tanítás mellett milyen erős volt a nevelési hatása, a feladatok személyre szabásával mindenkit motiválni tudott, és az a diákja is megrendült a halálhíre felett, akit – általa is jogosnak tartott módon – megbuktatott.

Ámon Ottó tanár úr jó tanár módjára rá tudott mutatni a tárgya szépségére, jelentőségére, hogyan kapcsolódik a matematika ezer szállal az élethez. Személyes példamutatásával, hitelességével nevelve mutatta, hogy csak áldozattal, alázattal, munkával és erőfeszítéssel lehet

eredményt és sikert elérni. Szeretnék – minden tanítványa nevében is – köszönetet mondani a gimnáziumi éveikért és azt követő barátságért!

A gyász óráiban nem lehet kifejezőbben megvonni Ámon Ottó tanár életének számunkra szóló üzenetét, mint Pál apostol Timóteus intézett szavaiban szerepel és a gyászjelentésen is megjelenik: „Ama nemes harcot megharcoltam, futásomat elvégeztem, a hitet megtartottam, végezetre eltétetett nekem az igazság koronája, amelyet megad nekem az Úr, az igaz bíró ama napon; de nemcsak énnekem, hanem mindazoknak is, akik várva várják az ő megjelenését.” (2Tim. 4:7-8).

Kedves Tanár Úr, kedves Ottó! Hálásak vagyunk, hogy tanárunk voltál, tanítottál és neveltél bennünket. Isten adjon örök nyugodalmat Neked!

Fodor László
József Attila Gimnázium
I-IV/i osztály (1970-1974)